

Per 1015/1998

10021958,2

COBISS S

GORIŠKA KULJIZNICA

Svetogorska Kraljica

GLASILO PRIJATELJEV SVETE GORE

LETNIK IV
ŠTEVILKA 2
JUNIJ 1998

SPOROČILO SVETOGORSKE KRALJICE

Leto Svetega Duha je v polnem teku. To leto je drugo leto naše intenzivne priprave na **Veliki ljubelej 2000**. Vsak romar, ki ga pripelje pot v Marijino svetišče, sodeluje s Svetim Duhom. Brezmadežna Gospa, pa mu pomaga, da postaja vedno bolj podoben Jezusu. Svetega Duha si težko predstavljamo.

Škof Daneels je zapisal:

*"Njegovo ime pomeni:
dih, veter in kdo lahko prime lasten dih v svoje roke,
ali kdo lahko ujame veter?"*

Neki večer je Jezus govoril Nikodemu:

*"Veter veje kjer hoče, kakor hoče,
njegov glas slišiš,
pa ne veš od kod prihaja in kam gre.
Tako je z vsakim, ki je rojen iz Duha." (Jn 3,8).*

Ravno zaradi tega si je težko o Njem napraviti neko podobo. Vedno se prehitro izmakne, tako, da si privzame neko drugačno obliko, kot oblaki, ki jih žene veter. Veter pelje oblake na vse strani, dviga prah spoti, s cvetov prenaša seme da vskali novo življenje. Človek ve, da je prišel na obisk, ker je pretresel okna in vrata jih končno s silo odprl in posul vrt s suhim vejevjem.

Tako je z Duhom: močan je neobvladljiv in skrivnosten kot veter.

Tukaj je in tam je. Dih – Duh obstaja tudi v nas: omogoča nam življenje. Prodira v pljuča novorojenega otroka, umrlega pa pušča brez življenja. Še en zgled. Gotovo ste kdaj potovali v gore. In tam za ovinkom ste nenadoma zagledali vodo, ki je pritekla iz skale, ali pa tudi iz zemlje. Prepričan sem, da ste se prijetno počutili ob takem izviru, nehote ste se usedli in prisluhnili šumenju te čiste in neomadeževane vode. Osveži vam je obraz.

Tudi to doživetje lahko primerjamo s Svetim Duhom. On nas osvežuje in razsvetljuje, daje da v nas raste duhovno življenje. Sveti Duh je vedno prisoten v nas, če ga le naša zlobnost ne izrine iz našega življenja

Čas v katerem živimo, je dobro zaznamovan s Svetim Duhom. Ljudje vedno bolj hrepenijo po Resnici po Bogu, po smislu za Lepoto. Binkošti so dogodek, ki se nadaljuje. Med apostoli v prvi Binkoštni dvorani je bila tudi Marija; tudi v veliki dvorani človeštva je prisotna Ona:

Kraljica Svete Gore, Brezmadežna v Lurdu, Kraljica rožnega venca v Fatimi.

Lahko rečemo, da jo je poslal Sveti Duh. On jo je poslal in jo pošilja zaskrbljen za človeštvo češ: moji Nevesti bodo ljudje prislunili in spremenili življenje. Marija je pokazala vso zaskrbljenost: "Naj nehajo ljudje žaliti Boga!"

Dragi prijatelji Svetogorske Kraljice!

Naredimo vse, kar j v naši moči,
da bo imel Sveti Duh prijetno bivališče v našem srcu.

SVETOGORSKA KRALJICA,

Odkar nas je teta Pernca iz Argentine pred desetletji prvič obiskala, sem si srčno želela, da bi ji vrnila obisk in spoznala družino njene hčerke Minke s katero je živela v Buenos Airesu. Prijateljstvo, ki je naju vezalo, je izhajalo iz korenin družine in je bilo prepleteno z ljubeznijo, ki se je z leti krepila v žlahtno vez. Ko je teta umrla, sem mislila, da je vez pretrgana in Argentina se mi je zdela tako neskončno daleč.

Naključje pa je hotelo, da se mi je ta želja uresničila. S hčerko Vanjo sva junija meseca leta 1993 bili na obisku pri sestrični Minki in njeni družini. Minka se je rodila v Argentini in ni bila še nikoli v rodni domovini svojih staršev, ki so v letih ekonomske krize po prvi svetovni vojni, kot mnogi drugi Primorci, odšli v daljno Argentino.

Srečanje z njeno veliko družino je bilo zelo prisrčno in ganljivo. Začutila sem brezmejno ljubezen, navezanost in toplino doma, o kateri nam je teta Perinca tako ljubeče govorila. Minkine unukinje so žarele od sreče in veselja ob najinem prihodu. Po prvih vtisih o večmilijonskem mestu, smo se na domu veliko pogovarjali. O njihovem življenju, zlasti pa še o teti Perinci in njenem težkem življenju v Argentini, ko je ostala udova z dvema majhnima otrokoma, ki sta se rodila že v novi domovini. Vera in petje sta ji bili v najtežjih trenutkih v veliko uteho. Posebno ji je bila pri srcu narodna in lepa ljudska cerkvena pesem. Dolga leta je prepevala kot cerkvena pevka na koro v cerkvi sv. Rafaela pri slovenski maši. To sedaj nadaljuje njena hčerka Minka z enako ljubeznijo.

Cerkev sv. Rafaela v Villa Devotu, predelu Buenos Airesa, kjer živi največ primorskih rojakov, je za naše rojake Primorce več kot božji hram. Tu se v molitvi in petju srečujejo že štiri generacije. Pred enaindvajsetimi leti jih je obiskal tedanji solkanski župnik Andrej Simčič, brat tete Perince in jim prinesel v dar kopijo podobo Svetogorske Kraljice, ki jo je naslikal restavrator Izidor Mole. Podoba Svetogorske Kraljice je dobila častno mesto v tej cerkvi.

Slovenecem v Argentini, posebno pa še primorskim rojakom, je bilo to darilo v veliko veselje in globoko čustveno doživetje, saj jim Svetogorska Kraljica pomeni vez med Bogom in rodnim domom. K njej so se zatekali in se zatekajo z gorečo priprošnjo za zdravje in pomoč v svojih stiskah. Spominjam se s kakšno ljubeznijo in ponosom so naju spremili v cerkev sv. Rafaela kjer je bila slovenska maša.

Pokleknili smo pred podobo Svetogorske Kraljice in se ji zahvalili za srečo in veselje, da smo se spoznali in se priporočili Materi Božji, da bi bile naše vezi še trdnjše. In videla sem solze sreče. Ljubeč spomin na mamo, ki je otrokoma in unukom z ljubeznijo pripovedovala o Svetogorski Kraljici, o svetu in ljudeh iz njenega otroštva in mladosti.

Vrste primorskih rojakov iz prve generacije, se počasi redčijo. Njihovi potomci prenašajo iz roda v rod ljubezen in zaupanje v Svetogorsko Kraljico in ljubezen do domovine svojih prednikov. Lansko leto so slovesno praznovali dvajseto obletnico prihoda podobe Svetogorske Kraljice v cerkev sv. Rafaela.

Hvaležnost, ljubezen in pozornost, ki so jo nam izkazali naši rojaki in njihovi potomci v Argentini, so odraz njihove bogate duhovne kulture, ki se je izoblikovala skozi neštete preizkušnje v življenju. Po treh letih našega obiska v Argentini smo z vlikim veseljem dočakali obisk unukov tete Perince, Bettine in Arnalda, ki sta si že ustvarila družino. Srečanja s sorodniki in ogled krajev, ki sta jih poznala le po pripovedovanju, so se kar vrstili. Na njihovih obrazih je izžarevalo neizmerno začudenje nad lepotami in milino sveta rodni krajev svojij staršev. Najgloblje doživetje pa je bilo, ko smo obiskali Sveto Goro. Bil je lep junijski dan. Čudovit je bil razgled na vso okolico, na Gorico, Goriška Brda, Sočo.

Stopili smo v svetogorsko baziliko. Bolj ko smo se bližali k oltarju in zrl v podobo Svetogorske Kraljice, večja je bila ganjenost. To je sveti kraj, o katerem so toliko lepega slišali. So doživeti trenutki v življenju, ki pustijo trajno sled. Čutili smo, da so bili v tistih trenutkih z nami vsi naši dragi in se z nami veselili tega srečanja. Občutili smo, da imamo eno vero in skupne korenine. Zahvalili smo se Svetogorski Kraljici za ta dar. Ko smo zapustili baziliko mi je Arnaldo pokazal podobico Svetogorske Kraljice. Dala mu jo je stara mama, ko je bil še otrok. Ima jo vedno pri sebi za spomin.

Ob koncu meseca januarja letos sem telefonirala sestrični Minki v Argentino. Vsa objokana in globoko prizadeta mi je povedala, da so dan preje neznanci ukradli kopijo podobe Svetogorske Kraljice. Globoko sem razumela prizadetost Slovencev v Argentini, zlasti pa še primorskih rojakov ob tej izgubi. Potolažila sem jo v prepričanju, da bo Slovenija prisluhnila njihovi želji in jim poslala novo kopijo podobe Svetogorske Kraljice, za kar ji bodo vsi hvaležni.

Za duhovno rast

Tu je deček...

5000 mož je bilo zbranih na dan, ki naj bi bil zaznamovan s čudežem. Dovolj številna skupina ljudi za naše pojme. V tej množici so zagledali apostoli dečka, ki je imel pri sebi pet ječmenovih hlebov in dve ribi.

Ob skromnem prispevku tega dečka se je zgodil v Jezusovih rokah čudež. Več tiso glava množica je bila nasičena.

Ali ni ta deček prvi pravi ministrant?

Tudi mi smemo v našem času na podroben način postreči Kristusu. Ko prinašamo pri sv. Maši darove na oltar, prispevamo k čudežu spremenjenja kruha in vina v Gospodovo telo in kri.

Še na nek drug način smo podobni dečku, ki je Jezusa osebno srečal. Naj bo cerkev še tako nabito polna še vedno vpliva na obiskovalce za božjo službo posebej oblečen fant. Ta opazovani strežnik si včasih prav ti.

Vernikom danes ni več potreben molitvenik za sodelovanje pri sv. maši. Sodarujejo tako, da pazljivo spremljajo vse, kar se dogaja na oltarju. Takrat vidijo seveda prav dobro tudi tebe. Se trudiš s svojim vedenjem za zbranost prisotnih, ali morda pozabljaš na to svojo dolžnost? Tvoja odgovornost ni majhna!

Včasih si izbere Bog prav v ministrantu sodelavca pri spreobrnjenju človeka. Res ne vemo za načrte, ki jih ima Bog z vsakim posameznikom, ko prestopi cerkveni prag. Kolikokrat je ravno ministrantovo vedenje ganilo grešnega obiskovalca cerkvenih umetnin, mu zbudilo spomin na nekdanje srečno otroštvo, da se poti nazaj v božje naročje ni mogel odreči.

Ni pa potrebno, da kar naprej misliš na zgled, ki si ga dolžan živeti. Kot ministrant misliš med službo božjo gotovo najbolj na Jezusa, ki mu strežeš. Zato je nemogoče, da bi tvoj e vedenje ne bilo spoštljivo in urejeno. Kako bi potem v vestni službi strežništva ne bi soudeleženi čudeža pomnožitve evharističnega kruha pri sv. maši.

PO MARIJANSKEM SVETU

Elektronska pošta (**e-mail**) omogoča, da vsakodnevno prihajajo zahvale, prošnje, mašne intencije, prav na mesto kjer se je prikazala Mati Božja v Fatimi. Ta nenavadni apstolat je brezplačen, omogočata pa ga ameriška zakonca Junette in Alan Merwin.

Sedaj živita v Fatimi, sta upokojenca in skrbita za sprejem te pošte v mnogih jezikih, ter vso pošto, ki jo dobita dnevno nosita sama v irijsko globel in jih polagata na prostor, ki je zato namenjen. Skrivnost je zajamčena, da nihče ne zve, kaj in kakšne namene darovalci pošiljajo.

Prej sta velikokrat romala v Fatimo, ko sta se upokojila sta kupila blizu svetišča stanovanje. Občutila sta, da to kar delata ni slučaj, za ta korak sta čutila notranjo željo; gorečnost, da nekaj naredita za Fatimsko gospo, za slavo Boga.

Veliko ljudi jih je naprošalo naj molita za njih na mestu prikazanja, saj so vedeli, da stanujeta v Fatimi in da oni ne bodo mogli tja nikoli porovati. 1993 sta si priskrbela elektronsko pošto in s tem možnost hitrejši pomoči prosilcem. Tekst prebereta le, da se prepričata, da v njem ni kaj bogokletnega, nato naslov na ekranu zbrišeta, pismo prepogneta in ga odneseta k podnožju kipa, točno na mesto, kjer se je Marija l. 1917 prikazala.

Pošta se lahko pošlje brez naslova, se pravi anonimno, lahko pa z naslovom in zakonca Vam odgovorita, da sta pošto sprejela in jo posredovala k Marijinemu kipu. Uradno nista povezana z nobeno organizacijo, ..., vse delata prostovoljno, le za slavo Boga in Marije.

Naslov elektronske pošte je:

**<http://www.ip.pt/~ip> 200549
e-mail Fatima_Petitions@ip.pt.**

POBRATENJE

Ob prazniku Gospodovega oznanenja 25. Marca sta se pobratila Marijina svetišča v Nazaretu in Loretu. Slovensko somaševanje je bilo v Loretski baziliki, vodil pa ga je loretski nadškof g. Comastri.

(M)

VOJAKI V LURDU

Tudi letos so sredi maja poromali katoliški vojaki v Lurd. To je bilo že 40. Romanje, na njem pa je bilo okrog 30 tisoč vojakov iz 30 različnih držav. Tej množici romarjev so se pridružili tudi vojaki s Hrvaške.

Le kdaj se bo tej množici pridružila tudi slovenska vojska? Upajmo, da kmalu.

(M)

TEDEN DUHOVNOSTI NA TRSATU

Letošnji Marijin teden na Trsatu se je začel 3. maja, ko so slovesno obesili marijino zastavo. S tem so se začela tudi romanja in tako so že naslednji dan na Trsat poromale reške rodovnice, 5. maja je bil na romanju navzoč Frančiškov svetni red (FSR), 6. maja bolniki, 7. maja zdravstveni delavci, 8. maja katoliška mladina, 9. maja pa so molili pred trsatsko Marijo vsi frančiškani zagrebške province. Ta dan je bil na Trsatu tudi v znamenju – materinskega dneva. Pri maši so prepevali otroški pevski zbori reških župnij, po maši pa so svojim mamicam pripravili še priložnostni koncert. Na sam predvečer praznika Marije Trsatske je mašo in pocesijo vodil reški nadškof Tamarut.

(M)

V STOLPU ZVONI

V STOLPU ZVONI.
KOT AMEN ZVENI
BRNENJE PREK TIHE DOLINE.
UMIRJA SE DAN
IN ČLOVEK ZGARAN
PREMERJA ŽIVLJENJA GLOBINE.

IZ MRAKA ZVONI.
V VIŠAVO HITI
PONAVLJANJE AVE MARIJE.
OTOŽEN JE GLAS:
"PROSI ZA NAS!" –
VZDIH IZ PRSI SE ZVIJE.

NA GORO ZVONI.
V DUŠI DONI
ZVONENJE IN PROŠNJA DOLINE.
SKLENEM ROKE
V MOLITEV ZA TE,
KI UPAJO ŽE IZ DAVNINE.

"VARUJ LJUDI,
BRANI NJIH DNI!"
JO PROSIM PRED NJENO PODOBO.
"DAJ MILOSTI VSEM,
KI V JARMU BREMEN
PREKLINJAJO SVOJO USODO!"

"OZRI SE NA NJE,
KI PROSIJO TE;
MUKE IZSUŠI JIM MORJE.
SAJ TI MATI SI,
OTROK TE ROTI,
RAZJASNI MU MRAČNO OBZORJE."

P. STANE

BLAGOSLOVITEV PARKIRIŠČA NA SVETI GORI

Ta dan, ki ga je naredil Gospod, radujmo in veselimo se ga, večkrat vzklikamo v Velikonočnem času in ob raznih slovesnotih. 12. maja pa smo na Sveti Gori še s posebnim veseljem vzklikali in v vsej polnosti doživljali – dan, ki ga je naredil gospod; saj smo ta dan blagoslovili in uradno odprli parkirne prostore. Lepo vreme in zadovoljni obrazi so pričali, da je delo, ki je opravljeno bilo vredno truda. Ob 13. uri smo se zbrali na vhodu, ki vodi na parkirni prostor. Navzoči so bili: g. škof Metod Pirih, ki je tudi vodil samo blagoslovitev, ex. Provincial p. Polikarp v imenu naše province, dekan in solkanski župnik g. Vinko Paljk, ter minister za pravosodje g. Črtomir Špacapan, predsednik mestnega sveta g. Rajko Harej, predsednik in predstavnik krajevnih skupnosti Solkan in Grgar. Prisotni so bili delegati zavarovalnice Maribor, ki so to srečanje tudi finančno podprli in pa seveda svetogorska frančiškanska družina.

Tako zbrani smo skupaj krenili proti sredini parkirnega prostora, kjer smo najprej pod vodstvom g. škofa Metoda prosili Gospoda naj blagoslavlja ta prostor; vse tiste ki so se trudili, da so ga tako lepo uredili, pa tudi vse tiste, ki ga bodo v bodoče uporabljali. Sledile so besede novogoriškega župana, prežete z zadovoljstvom nad lepim parkiriščem, pa tudi nad celotno urejenostjo Svete Gore. Vse to potrjuje potrebnost sodelovanja med nami in njimi, saj to vodi v vsesplošno korist Cerkve in države v Sloveniji. G. škof in kasneje tudi p. Polikarp pa sta se vsem navzočim predstavnikom državne oblasti zahvalila v imenu naše province in škofije za vsako sodelovanje in pomoč pri urejevanju Svete Gore, saj brez podpore s strani občine vsega tega ne bi bilo. Besed zahvale in občudovanja smo slišali tudi s strani g. Marušiča – ministra za pravosodje. S svojim kratkim govorom je potrdil vse prejšnje besede, ki potrjujejo pomembnost prizadevanja vseh pristojnih, da Sveta Gora dobi mesto in vlogo, ki ji pripada. Tako smo dobili tudi ob tej priložnosti zagotovilo, da bomo deležni pomoči pri nadaljnem razvoju Svete Gore – ob napeljavi vodovoda in postavitvi čistilne naprave, saj prav posebno skrb za čisto in zdravo naravo imamo prav Frančiškanovi sinovi.

Ob koncu blagoslovitve pa smo še slišali besede zahvale, ki jo je vsem prisotnim izrekel v imenu samostanske družine gvardijan p. Pashal. Z veseljem opažamo, da dnevno prihaja vedno več ljudi na ta milostni kraj. Prihajajo z namenom, da

se duhovno in telesno okrepijo. Ta kraj osrečuje človeka, ga dela bolj svobodnega in sproščenega. Od parkirnega prostora, ki je iz materiala kakor ves ambient Svete Gore (skale, kamenje, les, zemlja), se romar po stopnicah vzpenja k vrhu Gore – k Varuhinji in delivki milosti.

Istočasno lahko opazuje prelepo naravo in okolico, ki jo omogoča krasen razgled. Ob tako prelepem opazovanju vseh teh lepot nehote privre občudovalcu misel in molitev: Gospodu za vse kar je ustvaril. In da se je vse to v taki meri uresničilo, se je v imenu samostanske družine in vseh obiskovalcev vsem, ki so omogočili in sodelovali pri uresnitvi tega projekta.

S tem se je končal prvi glavni del odprtja novih parkirnih prostorov. Sledila je še krajša telesna okrepitev v gostišču in s tem smo končali ta prelepi popoldan.

Dragi bratje: Sveta Gora je tako bogatejša še za nekaj, kar je pomembno pri oskrbi svetišča romarjev. Ob koncu bi zapisal še samo to: tudi to kakor vse ostalo naj bo samo v vse večjo slavo Božjo in Matere Marije, Kraljice Svetogorske!

Br. Ksaver

POZDRAVLJENA KRALJICA

Vinko Vodopivec

Po - zdra — vlje - na Kra - lji — ca, Kra - lji — ca sve — to - gor —
Ti z na — mi si de - li - la vse voj — ski — no , o j go —
Z mo - go — čnim gla - som zdaj pa Ti kli — če - mo Kra - lji —

ska! Ko vra — čas se na ska — lni svoj pre - stol,
rje. To - la — žbo si nam vli — la v o - bu - pa - no sr - ce.
ca Ti s si — nom svo — jim go - spo - duj, na Go - ri Ti kra - ljuj!

kjer ští — ri že sto — letja ti laj — šáš na — šo
 A zdaj mo - go - čna vra — čáš se mi — last - na Go - spa - na -
 Z mo - go - čnim gla - som zdaj pa Ti kli — če - mo Kra - lji —

bol, kjer ští — ri že sto — tja Ti laj — šáš, laj — šáš na — šo bol.
 zaj po - zdra - vlja sneg Te na - ših gor po - zdra - vlja - jo Te sr - cava sa.
 ca Ti s Si - nom svo - jim go - spo - duj, na go - ri ska - lni Ti kra - ljuj.

Kromberg, 28.6.1951

RAZSTAVA SVETEGA PISMA

Leto 2000 je že pred vrati. V pripravi na ta veliki jubilej našega odrešenja – po letu, ki je bilo posvečeno Jezusu Kristusu obhajamo letos leto Svetega Duha.

Papež Janez Pavel II. Poudarja, da je skrivnost učlovečenega uresničena z delovanjem Svetega Duha in dodaja, da se Cerkev na veliki jubilej ne more pripraviti nikakor drugače, kakor le v Svetem Duhu.

Sam Jezus je to jasno rekel, ko pravi:

"Tolažnik pa, Sveti Duh,
ki ga bo Oče poslal v mojem Imenu – On vas bo učil vsega
in spomnil vsega, kar sem Vam povedal"
(Jn 14, 26).

Torej ima Sveti Duh nalogo, da aktualizira v Cerkvi vseh časov tisto oznanilo, ki ga prinaša sam Kristus: Narediti ga živim in polnim sadu v dušah vernikov. Sveti Duh je učitelj, luč, vodič. To je vera, ki vodi in razsvetljuje Cerkev vseh 20 stoletij. To je tudi razlog, da se neprekinjeno utrjujemo v zvestobi Jezusovi besedi, vsemu kar je Oče razodel po Sinu v moči Svetega Duha in imamo zapisano v Svetem pismu. Vsi vemo, da je Sveto pismo nastalo pod vodstvom Svetega Duha; vse besede v njem zapisane pa so delo mnogih svetih mož, ki so zapisovali polni navdihov Svetega Duha. Kako važno je Sveto pismo in kako malo ga cenimo! Da pa bi vlili romarjem več ljubezni do te svete knjige smo se odločili, da prav v tem letu, ki je posvečeno Svetemu Duhu v prostoru, ki je nad Marijanskim muzejem uredimo razstavo Svetega pisma, pa tudi nekaj takega kar je povezano z njim.

Dragi bralci, da si boste lažje predstavljali kako zgleda, naj Vas na kratko povedem skozi razstavni prostor; mogoče pa Vas bo zamikalo, da bi si kdaj ta prostor tudi sami ogledali.

Ob vhodu Vas pozdravi maketa Betlehema in jaslic, ki nam pove; da je Beseda človek postala in se med nami naselila! Ko se po kratkih stopnicah vzhajamo do samega razstavnega prostora nas pozdravita še dva koticčka. Prvi je Vstajenski! Z različnimi simboli si lahko zamislimo: brez Vstalega Zveličarja je naše oznanenje

prazno. Sledi Marijin kotiček, ki nas spomni; kako je bila Marija vedno pripravljena se dati poučiti Svetemu Duhu, se mu pustiti voditi. Naj nas ona nauči ponižnosti in spoznanja o naši omejenosti, pa upanja, da se predamo Bogu v zavesti, da pri Njem ni nič nemogoče, z Njegovo pomočjo lahko prav ob rednem prebiranju Svetega pisma postanemo dragocena glasbila Svetega Duha v nadaljevanju Jezusovega poslanstva. Sedaj se v duhu podajamo v sam prostor, kjer je center razstave. Na levi strani pa je ob zidu marsikaj zanimivega, ki nam pomaga, da se v duhu približamo času in kraju nastajanja tekstov Svetega pisma, pa tudi Jezusovo rojstno deželo. Dobimo lahko celostni prikaz kje leži Bližnji Vzhod, sledi prikaz kako je potekala zgodovina izvoljenega izraelskega naroda, hkrati pa je to tudi zgodovina našega odrešenja. Prikaz nam nazorno ponazarja, kdo vse so bili voditelji Izraelskega naroda, pa od njihovega izгона in suženjstva v Egiptu; vse do vrnitve v obljubljeni deželo.

Obiskovalec lahko nadalje spremlja zanimiv in pester prikaz od rojstva Janeza Krstnika, naprej so prikazani dogodki, ki so se zgodili ob Jezusovem rojstvu, pa o njegovem javnem delovanju, napovedi zadnjega obdobja v Jezusovem življenju tu na zemlji – do zadnje večerje – do križanja in naprej – preko Golgote do zarje velikonočnega jutra in delovanja prvih učencev. Skratka zanimiv slikovno – grafični prikaz celega Svetega pisma.

V sredini pa je ves ta prikaz natisnjen v knjigi - Svetem pismu. Kar v 64. Različnih jezikih je predstavljena ta sveta knjiga. Slovenskih izvodov vidimo kar precej – od Dalmatinove iz l. 1584 (faksimile), Japljevega, Wolfovega; vse do današnjih izdaj, in naprej kot sem že omenil, v tako velikem številu so zastopane različne jezikovne skupine.

Kot vidimo se obiskovalcu lahko ponudi širok pogled, kakšen neprecenljiv zaklad je ta knjiga. Pa to je le majhen del različnih jezikovnih skupin v katerem obstaja ta sveta knjiga.

Ambijent v katerem je vloženo precej truda in domiselnih idej, je poleg muzeja sigurno vredna ogleda. Želi nam povedati, to kar Jezus pričakuje od nas. Živeti Njegov evangelij, biti svet, biti Njegova priča v svetu. Gotovo je brez pomoči Svetega Duha to nemogoče. Hoditi v Duhu, živeti življenje v svetosti, pomeni obleči se s Svetim Duhom, z njegovimi darovi, kot so: veselje, mir, ljubezen, potrpežljivost, dobrot, vernost, služiti bližnjim,...

Ta razstava nam vsem želi biti v pomoč, da bo to leto postalo tudi zame, zate, dragi brat, draga sestra prava priložnost za nove Binkošti; leto upanja v koraku proti 3. tisočletju!

Zato pridite in pogledjte!

Br. Ksaver

SVETOGORSKA KRALJICA

Umetnik in slikar Svetogorske Kraljice Palma St. je iskal navdih v Svetem pismu. Našel je in naslikal Marijo kot vez med Staro in Novo zavezo. Na desni ob njej je upodobil preroka Izaija, ki je o Mariji napovedal v v Stari zavezi najlepše besede:

“GLEJ, DEVICA BO SPOČELA...”

(Iz 7,14).

Na levo stran pa je umetnik v Marijino družbo postavil Janeza Krstnika, ki je na njenega Sina pokazal z besedami:

“GLEJTE, JAGNJE BOŽJE ...”

(Jn 1,29).

To misel je našel v latinskem izreku
Paedicavit, monstravit, portavit – napovedal, pokazal, nosil.

ZAHVALE SVETOGORSKI KRALJICI

Moram pisati, da je moj sin imel težko operacijo na srcu. Zdaj je zdrav in vesel že doma. Iskreno se zahvaljuje Svetogorski Kraljici.

*Pavla Pustotnik
Genova – ZDA*

Ko smo v stiskah in težavah se zatekamo k materi, posebno še k naši Nebeški Materi. Primorci imamo Sveto Goro in tu je Marija Urški naročila naj jo milosti prosimo. Ni rekla koliko, odvisno od našega zaupanja in vere. Naš sosed je bil velik častilec Marije, morda zato, ker je kot mlad fant, ko se je vrnil iz begunstva pred prvo svetovno vojno pomagal pri gradnji svetogorskega svetišča.

Pripovedoval mi je, koliko fizičnega napora je bilo potrebno in tudi nevarnosti. Nekega dne, ko je stal visoko na odru nad prezbiterijem, mu je nenadoma spodrsnilo in padel je po deskah navzdol, vendar na zadnji deski je ostal nepoškodovan. Vem in tudi on mi je rekel, Marija ma je rešila. Ustvaril si je družino in vse vzgajal v poštenem in verskem duhu. Prišla je vojna in poklican je bil v italjansko vojsko. Med tem časom mu je žena rodila četrtega otroka, ki je kmalu umrl.

V tujini se ga je polastilo veliko domotožje in odšel je na visok previs in obšle so ga čudne misli. Glas v notranjosti je bil močnejši. Žena, otroci oni te potrebujejo. Marija ga je tudi tokrat rešila, da se je živ vrnil domov. Čas je bežal in nad nas je zapihal silovit vihar, ki je hotel uničiti vse, kar je verskega in plemenitega. Kdor se nimogel temu upreti je bil prikrajšan za veliko lepega in dobrega. Leta so tekla in moči so mu začele pešati, tudi vihar ni bil tako silovit, začel je počasi spraševati po molitvi. Sosed 90 letni starček je obležal, vidno se je življenje iztekalo.

Družina, duhovnik vsi smo molili, da bi se oslobodil objema teme. Obljubila sem mu, da bom na Sveti Gori prosila zanj. Lepa januarska nedelja, po sveti maši je bilo izpostavljeno Najsvetlejše in litanije Matere Božje.

Pokleknila sem pred oltar in prosila Njo, ki ji je zidal svetišče naj mu pomaga. Oltar je bil okrašen z orhidejami ki, so prej krasile kip Fatimske Kraljice Miru.

Sosedu sem dala cvet v roke in mu rekla, Marija je prišla k vam, ker vi nemorete k Njej, Ona vam bo pomagala. Vidno je bil ganjen. Rekla sem mu, kako bi bilo lepo, če bi prišel duhovnik in bi prejel Jezusa. Prikimal je. Že naslednji dan se je stanje poslabšalo, prišel je duhovnik, pri polni zavesti je opravil vse in prejel zakrament, skoraj šepetaje je molil.

Marija mu je pripravila darilo, prejel je Jezusa, Ona ga je še zadnjič na tem svetu rešila. Orhiedeja je šla z njim, med njegove drage, ki čakajo vstajenja. Hvala ti Svetogorska Kraljica, Ti prav vsakemu, ki te prosi deliš milosti in tudi takim, ki se nam zdijo da ni pomoči.

*Hvaležna častilka
Svetogorske Kraljice*

PROŠNJA K SVETOGORSKI KRALJICI

Milostljiva mati Marija,

spet se obračam nate, da mi pomagaš, kot že tolikokrat doslej. Da se me dotakne tvoja milost. Kdo bi mogel vedeti, kakšne načrte imaš z mano in kakšne lepe stvari mi pripravljaš. Priznam da sem v svojih željah egoističen. Za preživetje danes še veliko premalo, v tvojih očeh pa veliko, veliko preveč. In včasih, kot da ti ne zaupam, da boš zame, tvojega sina storila to, kar je zame najboljše. Hitim in rinem nekam kjer ni poti, kjer ni nikogar. Ker ti premalo zaupam. Neučakan sem. Delam napako za napako. Stvarem, ki jih ponavljam se pridružijo nove. Izgovarjam se navse mogoče ljudi in načine, da bi dokazal, kako prav imam jaz in ne kdo drug. Pomagaj mi spet najti nit življenja, pomagaj mi najti ljubezen. Naj se tvoje usmiljenje dotakne mojega življenja. Hočem biti dober. Zdaj ti pišem, da slišiš mojo bolečino, ki jo poznaš.

Svetogorska Mati Marija, prosim te, pomagaj mi!

Tvoj Robert

Draga mati, prosim te pomagaj vsem, ki so potrebni tvoje pomoči! Jaz te prosim pomagaj mi, da bom spoštoval vse, najbolj moje sodelavce. Prosim te, pomagaj vsej moji družini!

Zvonko

Draga Mati Marija. Prosim zdravja in srečno vrnitev sina, kateri gre na širo morje. Molim za zdravje cele družine, da bi se vse lepo izteklo.

R

Marija pomagaj mi na življenski poti. Ohrani me zdravo in daj mi moči, da bi premagala ovire v življenju. Daj, da bi uspešno končala šolo in pomagaj vsem v stiski.

P.

Svetogorska Mati Božja, prosila bi te, da bi se mi uresničila samo ena želja: da bi dobila dobrega moža in očeta mojemu otroku, da bi bili srečna družina. Z vsem srcem se ti zahvaljujem za dobroto.

Ksenija in Aleks

Zdrava Marija prosi za vse nas, za mamo Majo in Mašo, da bi bili zdravi in srečni in se vsi radi imeli. Ostali smo sami, zato nam prosim pomagaj

Svetogorska Kraljica, hvala ti, za vse uslišane želje in prošnje, prosim te pomagaj mi, da bi se mi uresničila tista želja, ki si jo najbolj želim, če je to vajina volja (da bi bil on moj bodoči mož, kateri bi me spremljal po poti mojega življenja).

Hvala vama

Svetogorska Matera Božja, priporočam se, Vas prosim, da me spremljate v vsakdanjem življenju, pri zdravju, uspešni poslovnosti, pravih odločitvah, srečnih potovanj, pri veselju, zdravem in dobrem nesebičnem življenju, pri pomoči in vztrajnosti misionarjev, ter čim bolj pravična razmišljanja in dejanja vseh narodov tega sveta.

Berard

Prosim te draga Gospa uresniči nam naše želje, in bodi vedno z nami daj nam zdravje, mir in blagoslov v naši hiši.

Družina Đukič in Brucoš

Marija Svetogorska!

Ponovno goreče prosim, da pomagaš moji hčerki Tjaši, da premaga vse težave na svoji študijski poti, da ji daš moč, voljo, ljubezen in zdravje tudi v življenju.

Nadja

Bog hoče, da častimo Marijo.
On je nanjo položil polnost vsega dobrega.
Vse naše upanje, vse naše odrešenje – vse poteka po njej.

(sv. Bernard)

Pusti, da te vodi Marija, po poti življenja.

Svojo življensko pot zaupaj Mariji in varno boš hodil.

Trikrat na dan te pozdravi zvon; ti pa pozdravi Marijo.
Angel Gospodov je oznanil Mariji...

Imaš pri sebi znamenje, ki te spominja na Marijo.

TISOČ LET GORICE IN SOLKANA

Proslavljamo tisočletnico prve omembe našega glavnega deželnega mesta. Pred tisoč leti je Gorica bila vas, ki jo je nemški cesar Oton III. Polovico podaril oglejski Cerkvi in njenemu patriarhu obenem s polovico utrjenega Solkana. O tej cesarjevi podelitvi je ohranjena listina in tako vemo za Gorico in Solkan pred tisoč leti.

Praznovanju te obletnice se Svetogorska Kraljica pridružuje z objavo listine, ki podaja sliko iz življenja v Gorici pred dobrimi petsto leti. Ko je bila že mesto. Spisal jo je goriški notar Janez Kettner, ki je bil tudi mestni sodnik.

Prikazuje pa prodajo plemičeve hiše v Gorici vaščanu iz okolice Bilja. Nastopa dumberški graščak in priče iz okolice, vse resnične zgodovinske osebe. Listino so ohranili svetogorski frančiškani v svoji zbirki listin in med njimi je označena z številko 2. Vsa ta zbirka svetogorskih listin je zdaj v Frančiškanskem provincialnem arhivu v Ljubljani. Razbral jo je dr. Božo Otorepec in za to pomoč se mu prisrčno zahvaljujem. Sveta Gora v listini ni omenjena, a je gotovo bila z njo povezana, ker so jo tukaj ohranili.

Prevedel sem jo v slovenščino takole:

V Kristusovem imenu. Amen. Leta od rojstva našega istega gospoda Jezusa Kristusa tisoč štiristo dvainsedemdesetega, vpeti indikciji, meseca oktobra, štirinajstega dne. Sklenjeno v Gorici, v mestu, in navzoči so plemiči ser Vid Dorenberški, skrbni možje, časti vredne priče, bivajoče v Gorici ser Peter Meilinger, sedanji oblastnik navedene Gorice, ser Nikolaj Ritana, ser gospod Mihael Ffeldsarcher, Štefan Radiga iz Moše, Luka Santo iz vitovelj, Luka Erjavec iz Spodnje Vrtojbe, vsi častivredne priče za to, kar je tu nadalje napisano, privzetne poklicane in posebej naprošene.

Tukaj je tudi izkušen mož ser Ludvik, sin Edverda Spindlerja iz Gorice, in je javno prodal (hišo) za ceno 28 mark, veljavnega, pravega denarja v obtoku. Zadovoljen je povedal in potrdil, da je to ceno v celoti dobil in polno prejel od skrbnega moža Jurija Fratnika iz Bilj. (Prodajalec) nima nobenega pridržka, priznava, da je ob sklenjeni pogodbi prejel izplačano dogovorjeno vsoto denarja brez vsake zlobne zvijače v tem dejanju. Tudi izplačilo in vrsta naštetega danarja je zavarovana z pomočjo vseh drugih zakonov ter cerkvenega in civilnega prava.

Popolnoma se odpove in zase zer za vse svoje dediče proda, odda, odstopi, izroči in v trdo posest preposti prav temu Juriju Fratniku, navzočemu zanj in za njegove dediče in komur bo on hotel dati svojo pravico, spremajočemu, kupujočemu in prevzemajočemu, eno svojo hišo z dvoriščem, stoječo na ozemlju mesta Gorice na

Pustoti. Ob njej na obeh straneh zidovje... Njene meje so: z ene strani je hiša plemiča ser Kondrada Orzanerja, z druge strani je hiša Nikolaja Marsinija Trebaha iz Šempetra in zadaj meji na goriško občinsko posest. Spreddaj je javna pot.

To so resnične meje vseh in posameznih delov, ki jih navedene hiša ima na sebi, z vsemi dohodki in stroški ter s prostim dostopom do javne poti, z vsemi pravicami do uporabe in z vsem, kar ji je v čast in korist, ter je z njo prodano vse, kar ji na kateri koli način pripada po pravu ali dejansko in sicer za opremljanje, za imeti v lasti, za vzdrževanje, zaposredovanje, dajanje, darovanje, prodajanje, za sprejemanje obveznosti, za zastavljanje, zamenjavanje, za vsa volila v celoti, za razsojanje, odtujevanje in kar koli bodo večno hoteli storiti kupec in njegovi dediči ter katerim bo on izročil svojo pravico. Navedeni prodajalec in njegovi dediči temu ne nasprotujejo in tudi ne katerakoli druga živa oseba.

Plačati pa mora kupec vsako leto okoli praznika sv. Jurija po izravnalnem pravu štirideset novih dinarjev slavnemu gospodu grofu in nič drugega. Seveda pa naj hišo dobro vzdržuje in naj ne pusti da bi jo prevladala Pustota.

Navedeni prodajalec nato obljublja zase in za svoje dediče in sicer z obveznostjo vsega svojega premoženja, premičnega in nepremičnega, sedanjega in prihodnjega, da bo povrnil vsako škodo, ki bi jo povzročil s svojimi vplivi ali s stroški zaradi prepira, in bo skrbel za tukaj navedenega kupca s svoje in s strani svojih dedičev in pravno pooblaščenih, da bo tukaj spisana prodaja izpolnjena, priznana in upoštevana in bo vse in posamezno, kar je obsežno v tej pogodbi, za vedno trdno, spoštovano in sprejeto. Navedeno prodano hišo mora z vsemi in posameznimi pripadajočimi deli pred vsakim človekom, osebo vesolne katoliške cerkve, po pravu zakonito braniti, vzdrževati, varovati, ohranjati in skrbnouravljati, nikoli prihajati, da bi škodoval ali podpiral škodljivca, sam ali kdo drug ali kaka druga posredna oseba iz kakega razloga ali vzroka, sklicujoč se na pravo ali v dejanju, in to pod kaznijo in to v dvojni meri za tistega, ki bi razvnel prepir ali začel zahtevati kaj izmed tega kar je zgoraj napisano. Dobil bo za plačilo pet veronskih malih novcev za posamezne dele te pogodbe in v njih sprejete obljube in tolikokrat bo kazen izterjana, kolikokrat bo pogodba kršena.

Če je kazen plačana ali ne, ima ta naša pogodba vendar ves pomen in vse kar ona obsega, naj vedno obdrži polno moč in večno trdnost. Jaz, Janez sin Janeza Kettnerja iz Gorice, meščan in bivajoč v Gorici, javni notar po cesarski oblasti in službojoči sodnik, sem bil navzoč pri vsem tukaj napisanem in obljubljenem in je res tako ker sem naprošen in zaželen to vestno napisal in uredil v obliko, primerno za javnost ter

pristavil svoje običajno znamenje in ime v potrdilo vsega in posameznosti, kot je navedeno.

Po našem občutku je pogodba razvlečena, našteva in ponavlja podrobnosti brez potrebe, samo zaradi lepšega, čeprav nebo iz tega nobenega učinka. Za vsak sestavni del pogodbe so bili v rabi ustaljeni obrazci, vzorci. V našem primeru jih je notar uporabil v polnem obsegu, ker je upošteval plemiški stan prodajalca. Zato je bil navzoč tudi plemič Vid Dornberški in tri plemiške priče iz Gorice poleg treh iz okolice. Navadno so bile pri taki pogodbi samo tri priče.

V latinsko besedilo je notar prevzel slovensko ledinsko ime Pustota in to uporabil na drugem mestu tudi v pomenu za slabo stanje hiše.

Bilje, odkoder sta bila kupec in ena priča, so v listini navedene kot Videlstorf, slovensko ime je ugotovil profesor Franc Kralj. Sploh pa nisem mogel prevesti opombe, ki je oddana za zidovje ob dveh straneh prodane hiše. Transliteracija te opombe je: murata in qua erat condam Marusie (?) (Marubie?)

Mojega namena pri objavi te listine, da bi prikazal resničen dogodek iz Gorice pred petsto leti za boljše razumevanje, kaj pomeni tisočletnica glavnega mesta naše dežele.

p. Pavelj Krajnik

DOBRO JE VEDETI,;

**Da je na Sveti Gori vsak dan sv. maša zjutraj
ob 7 uri v samostanski kapeli;**

Popoldne pa ob 17 uri

v

času od 1.5.1998

do

1.11.1998

**Ob nedeljah in praznikih
pa so sv. maše
ob 8, 10, 11.30 in 16 uri.**

**PRIDITE
SVETOGORSKA KRALJICA
VAS PRIČAKUJE.**

**Spovedovanje ob nedeljah:
od 7.30 do 12 ure
in
od 15 do 18 ure.**

Ob delovnikih pred, med in po vsaki sv. maši.

**Če spovednika ni,
prosimo pozvonite pri vratih samostana.**

**Marijanski muzej je odprt:
sobota, nedelja od 9 do 12 ure in od 15 do 18 ure.
Izven tega časa pozvonite, radi vam bomo pokazali
zgodovino Marijinega češčenja.**

**Frančiškova dvorana:
razstava Svetega pisma odprta do 1. septembra.**

SVETOGORSKA KRALJICA

Glasilo prijateljev Svete Gore pri Gorici
Revija izhaja štirikrat letno

Izdajatelj:

Frančiškanski samostan Sveta Gora pri Gorici,
Skalniška 17, 5250 Solkan

Ureja: Uredniški odbor

Odgovorni urednik: Fr. Pashal Gorjup

Računalniški prelom: DI graf - Kranj

Naslov uredništva:

5250 Solkan, Skalniška 17, telefon:065/22 -074

Fotografija na slovni strani : Argentinska
Svetogorska Kraljica

Rokopisov in slik ne vračamo.

Po mnenju Ministrstva za kulturo št.415-174/95 šteje
Svetogorska kraljica med proizvode, za katere se
plačuje 5% davka od prometa proizvodov.

Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

